

Sygn. akt VII Kz 503/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2019r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Jarosz

Protokolant: st.sekr. sądowy Joanna Stefańczyk

w sprawie przeciwko **D. K.**

skazanemu o popełnienie przestępstw z art. 158§1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10 października 2019r.

zażalenia obrońcy oskarżonego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 23.08.2019r. wydane w sprawie IVK 622/19

w przedmiocie orzeczenia o kosztach

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie w jego punkcie 2

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12.06.2019r. Sąd Rejonowy na podstawie art. 79 par. 4 k.p.k., par. 4 oraz par. 17 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu postanowił:

1. Uznać, że udział w sprawie obrońcy oskarżonego D. K. adw. M. H. nie jest obowiązkowy
2. Zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. H. kwotę 180 złotych plus podatek Vat w kwocie 41,40 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł obrońca oskarżonego, adw. M. H. zarzucając:

- Orzekanie w przedmiocie, który uprzednio był już przedmiotem prawomocnego rozpoznania w zakresie pkt 2 sentencji postanowienia,
- Naruszenia przepisu art. 22 ³ustawy o radcach prawnych w zw. z treścią par. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, poprzez orzekanie o kosztach pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego przed złożeniem przez obrońcę stosownego wniosku o oświadczenia (abstrahując od faktu podania błędnej – odpowiedniej dla adwokatów- podstawy prawnej)
- Naruszenia przepisu art. 22 ³ustawy o radcach prawnych w zw. z treścią par. 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, poprzez jego niezastosowanie, co doprowadziło do niezasądzenia na rzecz obrońcy kosztów obrony z urzędu w postępowaniu sądowym.

Stawiając te zarzuty wniósł o

1. Uchylenie pkt 1 postanowienia
2. Zmianę pkt 2 zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie na rzecz radcy prawnego M. H. kosztów obrony z urzędu udzielonej D. K. w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym postępowaniu rozpoznawczy, w kwocie 600 zł plus podatek VAT w kwocie 138 zł na podstawie par. 17 ust. 2 pkt 1 oraz par. 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu względnie o uchylenie pkt 2 i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 23.08.2019r. na podstawie par. 4, par. 17 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz par. 18 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, art. 624 par. 1 k.p.k.:

1. Uwzględnił zażalenie obrońcy D. K. radcy prawnego M. H. i uchylił pkt 1 postanowienia z dnia 12 czerwca 2019r.
2. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. H. kwotę 285 zł plus podatek VAT w kwocie 65,55 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.
3. Oskarżonego zwolnił od ponoszenia kosztów z pkt 2.

Od powyższego postanowienia w pkt 2 zażalenie wniósł radca prany M. H.. Postanowieniu temu zarzucił:

- Naruszenie przepisu postępowania a to art. 463 par. 1 k.p.k. mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, polegające na przyjęciu, że sposób załatwienia sprawy stanowi „uwzględnienie” zażalenia, co skutkowało brakiem przekazania sprawy do rozstrzygnięcia sądowi powołanemu do rozpoznania zażalenia, podczas gdy postanowienie w pkt 2 sentencji jedynie pozornie uwzględniło zażalenie, gdyż nie uwzględniło go w całości, ale w części.

Stawiając powyższy zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w jego pkt 2, przyjęcie do rozpoznania zażalenia z dnia 20.06.2019r. na postanowienie Sądu z dnia 12.06.2019r. i zmianę postanowienia z dnia 12 czerwca 2019r. w sposób określony powyżej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenia zasługiwało na uwzględnienie, a zaskarżone postanowienie w jego pkt 2 należało uchylić.

Zgodnie z treścią art. 463 par. 1 k.p.k. Sąd, na którego postanowienie złożono zażalenie, **może je uwzględnić**, jeżeli orzeka w tym samym składzie, w którym wydał zaskarżone postanowienie; w innych wypadkach prezes sądu przekazuje zażalenie niezwłocznie, wraz z aktami lub niezbędnymi odpisami z akt sprawy, sądowi powołanemu do rozpoznania zażalenia. Z przepisu tego wynika niezbicie, że Sąd pierwszej instancji jest uprawniony do wydania merytorycznego postanowienia tylko w takim wypadku, **gdy w całości uwzględni zażalenie**. W przeciwnym razie (a zatem nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia) postanawia - jedynie formalnie - przekazać zażalenie sądowi powołanemu do rozpoznania zażalenia. Tymczasem w niniejszej sprawie Sąd wydał w pkt 2 postanowienia z dnia 23.08.2019r. rozstrzygnięcie całkowicie niezrozumiałe. Nawet nie wiadomo, czy kwota zasądzona w tym punkcie ma stanowić dodatkową kwotę niejako obok kwoty zasądzonej nieprawomocnym postanowieniem z dnia 12 czerwca 2019r, czy też jest to zmiana postanowienia z dnia 12 czerwca 2019r. i Sąd przyznał obrońcy jedynie kwotę z pkt 2 postanowienia z dnia 23.08.2019r. Bezsprzeczne jest jedno - radca prawni w swym zażaleniu z dnia 21.06.2019r. domagał się kwoty 600 zł plus podatek VAT, a Sąd mu takiej kwoty postanowieniem z dnia 23.08.2019r. nie zasądził.

Stąd rację ma radca prawny, że Sąd Rejonowy rażąco naruszył przepis art. 463 par. 1 k.p.k. i pkt 2 postanowienia z dnia 23.08.2019r. należało uchylić.

Obecnie należy po sprawdzeniu wymogów formalnych przyjąć zażalenie z dnia 21.06.2019r. (k.240) i przekazanie je Sądowi Okręgowemu w Częstochowie do rozpoznania.